

Ο ΑΛΛΟΣ. Σάν δύσκολο μου φαίνεται.

ΤΡΙΤΟΣ. (παρεμβαίνων) Δέν πρέπει νά σοῦ φαίνεται καθόλου δύσκολο. (Καί μετά στιγμιαίαν σιωπήν δεικνύων τήν «Πρωίαν»). Ἐάν δέν εἶχε συνάχι θά ἔγραφε αὐταίς τῆς . . . :

(Δέν πίπτει οὔτε ἡ ἀδελφαί, οὔτε ... τό Ὑπουργεῖον).

Συνάχια καί εἰς τὸ ἐπόμενον

Τσοπαταίος

Π Α Ν Ε

Πᾶνε πᾶ ἡ φέσταις, πᾶνε τὰ οὐρρά,
πᾶνε τὰ καττόλγα καί ἡ Σαλαμάντραις,
τὸ ἀντρώγονό μας εἶνε μᾶ χαρά
καί ὅλοι πρὸς κερὸν τῶν τρέχοντ μες ἑσῆς μάντραις.

Λησμονοῦνται ὅλα, ἦλθε ἡ Βουλὴ ...
ὃ ἐν ἴσοις πρῶτος στέκεται ὕψηλᾶ
καί μᾶς ἀναγγέλλει καί μᾶς ἀπειλοῖ,
δει γὰρ τὴν Κρήτην θά μᾶς πῆ πολλά.

Πῶ! πῶ! πῶ! Χριστέ μου!.. τέο ξαφνικὸ !..
μήνυμα μεγάλο καί πολεμικὸ.
Κάθε Πανσάνιας τὸ σπαθὶ σηκώνει
καί ἡ Ροζοῦ μὲ πάλα ἑστὴ Βουλὴ πλακόνει.

Ξαφνικὴ ἀντάρα, νέα συμφορὰ...
πάει πᾶ τῶν γάμων ἡ τρελλὴ χαρά,
τώρα πᾶ ἡ Κρήτη, τὸ κοινόν συμφέρον,
καί ἡ πολλὴ λιγοῦρα τῶν ἡμετέρων.

Ὅλοι ὅτῳν Τρικούπη γίνονται τσιμπούργα,
κάθε Ἀντ-Κισσῶτος πόλεμος κηρύττει...
βγάλετε τῆς πάλαις, πιάσετε ταμπούργα...
ὃ ἐν ἴσοις πρῶτος λέει γὰρ τὴν Κρήτην.

Ζουρτ

ΑΤΤΙΚΑΙ ΗΜΕΡΑΙ

Τι ἀτυχῆς αὐτὴ ἡ Κρήτη!

Κατὰ τὸ 1886 ὁ κ. Δηλιγιάννης, ἐνῶ ἠλευθέρωσε τὴν Ἠπειρον καί τὸ ἄλλο τμήμα τῆς Θεσσαλίας διὰ τὴν Κρήτην δέν ἠδυνήθη νά κάμῃ τίποτε. Σήμερον, ὅτε πάλιν νέον ὑπὲρ αὐτῆς θ' ἀνελάμβανεν ἀγῶνα, τὸν καταλαμβάνει

φοβερὸν συνάχι καί ματταιοῦνται ὅλοι οἱ πόθοι καί ὄλαι αἱ ἐλπίδες ὡς καί αὐτὴ ἡ πτώσις τῆς Κυβερνήσεως.

Λέγουσιν, ὅτι τὸ συνάχι δέν εἶνε τοιαύτη νόσος, ὥστε νά καθιστᾷ ἀχρηστον τὴν κεφαλὴν, ἥτις τὸ ἔχει. Φαίνεται διὰ τὸν κ. Δηλιγιάννην δέν εἶνε ἀληθῆς ἡ δοξασία αὕτη καί διὰ τοῦτο οἱ ὀπαδοὶ του ἔσπευσαν νά ζητήσωσι κεφαλὴν μὲ χωρὶς συνάχι εἰς τὸν κύριον Κοντόσταυλον. Κατὰ τὴν ἀσθενῆ μου κρίσιν ἠδύναντο νά ζητήσωσι τὸν Ἀρχηγόν των καί εἰς τὸ δεύτερον συστατικόν τοῦ ὀνόματος τοῦ ἐξ Εὐβοίας βουλευτοῦ, χωρὶς μάλιστα νά ἔχωσι φόβους καί παρεξηγήσεων.

Ἦγὼ τῶν διαδρόμων τοῦ Βουλευτηρίου.

— Ἐλπίζετε, κ. Πρόεδρε, ὅτι θά ἔχωμεν σήμερον τὸ ζήτημα τῆς Κρήτης;

— Ἐλπίζω, ὅτι ἐν ἀπλοῦν συνάχι δέν εἶνε δυνατὸν νά κατασταίλῃ ὁρμᾶς τόσον φιλοπολέμου!

Καί ἐν τούτοις!

Ὁ ἀγαθός, εὐφυῆς καί ἐλληνομαχθῆς πρίγκιψ τοῦ Σάξ-Μαϊνιγγεν, μετὰ βραχείαν διαμονήν, ἀπῆλθεν ἐντεῦθεν, ἀφοῦ κατέθελλε πάντας τοὺς πλησιάζσαντας αὐτὸν διὰ τῆς ἐπιχάριτος συμπεριφορᾶς καί τῆς ἀνεπιτηδεύτου εὐγενείας τοῦ ἤθους του. Ὁ φιλέλληνας καί καλλιτέχνης ἡγεμονίδης ἠθέλην ἴσως παραμείνει ἐπὶ ἀρκετὰς ἡμέρας εἰς τὴν χώραν μας, ἀν δέν ὑφίστατο τὸ μαρτύριον τῆς πολιτοοικίας τῶν λογίων νέων, μεταξὺ τῶν τάξεων, τῶν ὁποίων εἶχεν ἐνσκήψει κατὰ τὰς ἡμέρας ταύτας ἀληθῆς ἐπιδημία, ἥτις ἠδύναντο μάλιστα νά ὀνομασθῆ Ἀυσσάξ-Μαϊνιγγίτις.

Ἡ Βουλὴ ἤρχισε τὰς ἐργασίας της, ἀλλ' ὡς φαίνεται προμηνύεται μεγάλῃ εἰς αὐτὰς δυστοκία, ἀφοῦ μεταξὺ τῶν πρώτων ὑποβληθησομένων νομοσχεδίων ἐν ἔσεται καί τὸ περὶ μαιῶν.

Μεταξὺ συμπολιτευομένου καί ἀντιπολιτευομένου.

— Ὅριστε εἶσαι εὐχαριστημένος! ἡ κυβέρνησις ἤρχισε νά καταργῆ τοὺς φόρους.

— Μάλιστα! ἐὰν λείψουν οἱ φόροι, πάλιν θά πάσχωμεν, διότι τότε θά ἔχωμεν ἀφορίαν!

Τὸ ταξιδιον τοῦ Αὐτοκράτορος τῆς Γερμανίας εἰς Κωνσταντινούπολιν ἐκίνησε τὴν περιέργειαν ὅλης τῆς Εὐρώπης καί δύο Τουρκικὰ θεωρηκτά.

Ἄξιος

